

Posebna priča za posebnu osobu - TEBE

Uzmi si pola minute i pročitaj ovu priču jer je stvarno nešto posebno:

Dva muškarca, obojica jako bolesni zajedno su ležali u bolnici. Jedan od njih je svaki dan imao mogućnost sjediti u svom krevetu zbog izdvajanja vode iz njegovih pluća. Njegov krevet je stajao uz jedini prozor u sobi.

Drugi muškarac je morao stalno ležati na leđima.

Brzo su se upoznali i razgovarali po cijele dane. Pričali su o svojim obiteljima, svojim domovima, poslu, gdje su bili u vojsci, i gdje na odmoru. Svaki dan je muškarac koji je sjedio uz prozor opisivao drugome muškarцу stvari koje je vidi vani.

Muškarac na drugom krevetu je počeo živjeti za te jednosatne trenutke kada je njegov prijatelj sjedio i pričao o događanjima i bojama vanjskoga svijeta. Prozor je gledao na park uz jezero s labudovima. Guske i labudovi su se igrali u vodi, a mala su djeca spuštali svoje male čamce u vodu.

Mladi parovi su zagrljeni šetali uz cvijeće svih boja. Veliko, staro i snažno drveće je uljepšavalo pokrajinu, a u daljini su se vidjela svjetla grada. Kada je muškarac uz prozor detaljno objašnjavao sve to, njegov je prijatelj na drugom krevetu zatvorio oči te zamišljao sve te slikovite prizore. Jednoga dana mu je muškarac uz prozor opisivao paradu, koja se kretala uz jezero. Bez obzira što njegov prijatelj nije čuo tu muziku, on ju je vidoio u svom umu. Tako su prolazili dani i tjedni.

Jednoga jutra je jutranja sestra donijela vodu za umivanje i uz prozor pronašla tijelo muškarca koji je u snu mirno umro. Bila je tužna i pozvala je medicinsko osoblje koje je tijelo odnijelo van.

Odmah kada je to bilo moguće, drugi muškarac je zamolio da ga pomaknu uz prozor. Sestra mu je sa zadovoljstvom udovoljila, pobrinula se da se je udobno namjestio te ga ostavila samog.

Uz veliki napor podigao se polako na laktove kako bi po prvi puta ugledao vanjski svijet.

Konačno je imao priliku sam uživati u vanjskim ljepotama. Pogledao je kroz prozor i ugleda prazan zid.

Muškarac je pitao sestru koji je to bio razlog da je pokojni prijatelj tako lijepo opisivao stvari u

vanjskom svijetu. Sestra mu je rekla da je bio slijep i da nije mogao vidjeti zid koji je stajao ispred prozora. Reče: »A, možda je htio usrećiti vas?«

Epilog: Neizmjerna sreća leži u usrećivanju drugih, bez obzira na naše uvjete. Podijeljena tuga se raspolovi, a kada dijelimo sreću ona se podvoji. Ako se želiš osjećati bogatim tada prebroji stvari koje ne možeš kupiti novcima. »Danas je dar, zato se zove sadašnjost«.

Izvorni pisac te priče ostaje nepoznat, a pismo donosi sreću svakome, koji ga pošalje dalje. Ne zadržavaj ovo pismo. Ne šalji novce. Pismo pošalji prijateljima kojima želiš sreću. Vidjeti ćeš da će se i tebi dogoditi nešto lijepo.

Sretno!